

Sobolí čepička

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Každý den tě vidám znova,
bílá cesto do Krakova,
bílá cesto přes doliny,
kam tak pospícháš?

Šla tu dívka, jméno měla
Vanda nebo Gabriela,
čapku z bílé soboliny,
na krajíčku pláč.

Čepičku sobolí má,
mě srdce pobolívá.
Proč jsem byl nevýřečný,
proč jsem jí nepřál aspoň dobrý den?

Šla dívka cestou bílou,
šla chůzí přespanilou.
Bál jsem se cizí slečny
a rozplynul se malý bílý sen.

Teče voda v řece Visle,
já se tvářím nezávisle,
sedávám tu na patníku
denně od rána.

Kdyby tudy šla či jela
Vanda nebo Gabriela,
vyskočím a řeknu v mžiku
lásko kochaná!

Šla dívka cestou bílou,
šla chůzí přespanilou.
Bál jsem se cizí slečny
a rozplynul se malý bílý sen.